पाठ:

(यथा, त्रष्टाभारते। ७। २२। १५।
"तन्तु पाटिभाषुणायां समवर्गा ख्योत्तमाः।
वद्यमाना बराजना महास्वामिनपातिनः॥")
पाटिभाषुः, क्षी, (पाटिकः पुत्त इव यस्य । बहुपाटिभाष्ट्रीत्पत्तिस्थानकेनास्य तथालम्।)
नगराविधाः। पाटना इति स्थातः। तन्त्रस्थायः।
कुस्रपुरम् २। इति हमचन्द्रः। ४। ४२॥
पुष्पुरम् २ पाटिनिपुण्यनम् ४। इति निकासप्रितः॥ (इरम् मङ्गतीरस्थम्। प्रया हितोपहित्ते। "स्वास्ति मागीर्थीतीरे पाटकीपुण्यनाम-

येथं नगरम् ॥ यद्या समधानां राजधानी चाचीत्। जनसमुद्यानमाची भूपते: प्रकाणां नीति-विद्याधिनमाणं विद्यत्कुलच्चासिका विद्या-प्रमेणा पचतकचितीपदेशादेशे यस्या विर-विदा: ॥)

यारकी, की, (पारं दीति कातीति। का + कः। कियां छीप्।) करभीरचः। सुष्कतरचः। इति राजनिवेश्टः। (यथा, रक्तनावे १ वर्षाये।

"पुखे रदवटावलं सुख्यं कारवेद्द्वः।
तामुकादी प्रदातमं वद्धा भवति विश्वितम्!
तथेव पाटकीकलं तामुकेव तु वद्धालत्॥")
पाटवं, क्री, (पटोर्भावः कक्षे वा। पट्ट+"दमनतास चसुपूर्वात्।" ५।१।१३१। दख्या।)
पट्टता। यथा। "पाटवं संस्कृतीसिद्धः।" दति
दिलीपदेशः॥ (दार्ध्यम्। यथा, पश्चतन्ते।॥६॥
"विश्विपरि कदाश्चित् भी: क्ष्मेणा भीग-

दायिना।

पुण: समाहिता सा स्थात् तरेवाश्यासपाट-वात्॥")

कारोग्रम्। इति राजनिर्धग्रः॥ (पटोकाला: पाटना:। इति सिहामाकीस्दी॥)
भाटनिक:, वि, (पाटवं पटुलमख्यक्यः। पाटन +
उन्।) पटुः। धूर्णः। इति निकाकश्रेषः॥
णाटिकां, क्याः, (पाटकं पटकाव्यवः तहराअतिरक्यकाः। पाटक्ष + उन्। एकाव्याकृतिमक्यकांदेवाकास्यासम्।) गुजा।
इति हारावसी। १९५॥

पाटिनं, चि. (पाचिते सा इति। पट+ धिच्+
कः:।) सतपाटवम्। तत्पर्यायः। दाहितम् २
शित्रम् ६। इति हिसचनः॥ (सथा, सुम्रुते।

"पाटितसम् बहु विदारितं वेदनायक ॥")
पाटी. कती, (पाटयतीति। पाटि + "सर्वधातुम्य
दन्।" जयां १।११०। इति इन्। क्लियां वा
हीव्।) वृत्ताच्यः। इति राजिवच्यः। परिपाटी। व्यनुक्रमः। यथा, "पाटी सङ्ग्रितस्य
वच्मि चतुर्यीतिप्रदां प्रस्तुटाम्।" इळादि
लीलावती॥

पाटीर:, पुं, पटीर:। इति विन्तः। (यथा, जुकन्दमालायाम्। ३२।

"लाटीनेचपुटीपयोधरघटीरेवातटीटुष्कुटी पाटीरहमवर्धनेन कविधिमूँ ऐदिंगं नीयते। गोविन्देति जगादंगीत जगातां नाघेति कथाति च बाहारै: समयस्तदेकमनसां पुंसामतिकामिता") पार्च, क्की, (पट्टस्स इदम्। "तस्त्रेदम्।" ४।३। १२०। दळ्या।) पट्टप्राकम्। यथा,— "पार्च्याकन्तु मधुरं दुर्वरं गुरुपाकि च॥" इति राजवक्षभः॥

(पाटि + यत्। पाटनीये। छेते, ति॥)
पाटः, पुं, (पठनमिति। पठ + भावे घन्।)
विधिना वेद्स्यास्यसनम्। (पठ + णिच् + भावे
घन्।) ग्रिष्यासामधापनम्। तत्पर्यायः।
महायद्गः २ बद्ध्यद्गः ३ पठनम् ४ पाठना ५
पाठनम् ६ व्यध्यवनम् २ व्यधापनम् ८ व्यधापनम् ६ व्यध्यवनम् १०। द्यामरमरतौ॥
निपाठः ११ निपठः १२। दति सङ्कीर्यवर्गे
व्यमरः॥ ॥ माहात्यादिपाठे तुॐ नाराययाय नमः ॐ नराय नमः ॐ नरोत्तमाय
नमः ॐ देवे नमः ॐ सरखळे नमः ॐ
व्यासाय नमः। इति नला पाक्षम्।
"नारायणं नमस्कृत्य नर्द्येव नरोत्तमम्।
देवी सरखतीं वासं तती चयसुरीरयेत्॥"

इति विधे:॥ एवच भागवतीयसतोत्ती उदीरयेत् इत्यस स्वयन्तया उदीरयन्यान् पौराणिकानुपण्रिच-यतीति श्रीधरखामियाखानमनुभासनविरुद्धम्। चैवेति भारतपाठा चकारेण याची लब्द:। भागवते चैवेत्रज बास इति साचा सिखितम्। जयपदार्थमाच ब्रह्मचारिकाके भविष्यपुरायम्॥ "अष्टाद्रशपुरायानि रामस्य चरितनाथा। विषायमादिशास्त्राणि शिवधमास भारत !॥ कार्कात्रच पचमी वेदी यन्नचाभारतं स्ट्रतम्॥" कार्णात्र कामारीपायनप्रशीतम्। "सौराच धन्मा राजेन्द्र मानवोत्ता महीपते। जवेति नाम एतेषां प्रवद्नि मनीषिण: ॥" जयवानेन संसारमिति जयसात्रह्याय:। एव-चार्यानवलीकनात् आचाराद्वा स्तीचारावेष स्रोतः पकाते। मत्खकत्ते वाराहीतन्ते च। "प्रयवसादी जमा च स्तीनं वा संहितां पठेतु। वानी च प्रवावं द्वादिल्वाचादिपूर्वः ॥ सर्वत्र पाठे विज्ञेयो स्वनाचा विषक्षं भवेत । श्रुह्वेनानना चित्तेन पठित्यं प्रयक्षतः ॥ न कार्यायक्तमनया कार्ये स्तीत्रस्य वाचनम । व्याधारे स्थापयिला तु पुस्तकं वाचयेत सुधी: ॥ चल्तसं स्थापनादेव यसाद्वपमलं भवेत्। खयच लिखितं यत् कतिना लिखितव यत्॥ अना सारीन लिखितं तचापि विपलं भवेत्। ऋषिच्छन्दादिकं नासा पठेत स्तीनं विचल्याः॥ स्तीचे न इस्तते यच प्रवावन्यासमाचरेत। सङ्काल्पते स्तोनपाठे संख्यां छला पठेत् सुधी:॥ अध्यायं प्राप्य विरमेन तु मध्ये कदाचन। लते विरामे मध्ये तु खधायादि पठेतरः॥"

ततस्य मार्कख्यपुराखीयदेवीमाहास्मास्त्राही ऋषिक्वन्दादिकं पठेत्। तद्यया। प्रथमचरितस्य बन्ध ऋषिभृष्टाकाको देवता गायत्री छन्दो नेन्दा प्रक्षी रक्षदिनकाबीजमानस्त्रकं महाकाबीप्रीयर्थं जपे विनियोगः। मध्यमचरितस्य विख्युक्ट धिर्माहाकच्योद्देवताबुष्ट्य छन्दः प्राकम्मरी प्रक्षिदुँगा बीजं स्वयंस्तकं महाकच्योप्रीयर्थं जपे विनियोगः। उत्तरचरितस्य रह ऋषः सरस्ती देवता उध्यक् छन्दो भीमा प्रक्षिमंगरीवीजं वायुक्तकं सरस्तीप्रीयर्थं जपे विनियोगः॥ वैयतकालिककव्यतरी भविष्यपुरायम्॥

"इतिष्टासपुराणानि श्वला भक्ता महीपते। सुचिते सर्वपापेश्यो बद्धास्त्राहिमिर्विभी॥ ब्राह्मणं वाचकं विद्यातान्ववर्णनमादरात्। श्वलात्यवर्णनाद्दालन्। वाचकात्तरकं बनेत्॥" तथा।

"देवाची सम्यतः कृत्वा वाच्यागां विश्वेषतः।
ग्रास्थ्य शिष्यतं कुर्यादाचकः कुरुग्दनः॥
पुनकंभीत तत् छनं ग्रम्का धारयेत् कचित्।
हिरग्यं रजतं गाच्च तथा कांस्थोपरोष्टनाः॥
हचा तु वाचकायेच श्रतसाप्रीतियत् प्रतम्।"
कांस्थापरोष्टनाः कांस्यकोड्ः।
"वाचकः पूजितो येन प्रसन्नस्य देवताः॥"

तथा। "ज्ञाला सर्वसमाप्तिच पूजरेदाचकं नुधः।

"ज्ञाला सर्वेसमाप्तिश्व पूजयेदाश्वनं बुधः। स्रात्मानमपि विक्रीय य इच्हेत् सफलं क्रतुम् ॥" तथा।

"विखयमहतं भ्रान्तं खराचरपरन्तथा।
कालखरमायुक्तं रसभावसमन्तितम् ॥
मुध्यमानः सद्धं वे यन्यार्थं कत्स्त्रभो हुए।
ब्राह्मणादिषु सर्वेषु यन्यार्थं कार्यकृप ॥
य एवं वाचयेदृबद्धन् स विभो वास उचते ॥"
तथा।

"सप्तस्तमायुक्तं काले काले विद्यास्पते। प्रदर्भयन्यान् सर्वान् वाचयेद्वाचको नृप॥" इति तिष्णादितस्तम्॥ ॥ ॥

पाठखारादधदीय यथा,—
"शक्तिं भीतमुद्धुरमयत्तमनुनासिकम्।
विखरं विरम्भेव विश्विरं विषमास्तम्॥
काकखरं शिरसितं तथा स्थानविविर्ण्यतम्।
याञ्चलं तालसीनच पाठदीयासनुद्धः॥
संगीतं शिरसः कम्यमत्त्वक्रमनयंकम्॥"
दित मार्कस्रेयपुरायम्॥॥॥

चध्यनक्रमी यथा,—
"आचन्य प्रयतो निव्यमधीयीत उद्दस्खः।
उपसंग्रस्य तत्पादी वीच्यमाणी ग्रुरीमुंखम्॥"
चध्यापनक्रमी यथा,—
"चधीव्यभी दति व्यादिरामीश्क्तित चाचमेत्।
प्राक् कूलान् पर्युपासीनः पविचेश्वेद पावितः॥
प्राणायामेक्सिभः प्रतस्तत चोक्वारमर्थति।
बाह्याः प्रथवे कुर्यादन्ते च विध्वदिनाः॥